

6 agost 1947

UAB Calc/0261

V. CALDÉS ARÚS

BALMES, 119, 3.º 1.º - TELÉFONO 83467

BARCELONA

Universitat Autònoma de Barcelona

Biblioteca de Humanitats

Estimats fills: Avui he rebut la vostra postal del dia 29 de juliol. Em tranquilitza

el pensament que, entretant, ja tindreu la que us vaig adreçar el dia 23 del passat, amb totes les justificacions i excuses al llarg silenci que lamenten. Parto una vida molt agitada, que me la complica encara més el tema d'anar i venir cada dia a Bellaterra. Me de realitzar esforços de voluntat enorme per a vencer la mandre que encorrua la calor insuperable que patim aquí (a Barcelona 31º a l'ombra!). Aquest excés de calor és causa, ademés de que escassegi el gel, manqui la cerveza i crei incòmoditats del tot inèdites i empipadores.

Al dia 31 Joan va cumplir 11 anys!!

Per a el temps molt de pressa. Ara a Bellaterra hi gaudim sense restriccions. El present del ~~camp~~ seu cap d'any va ésser una ballada que dirpara molts sospites com el de Guillem Bell. Joan és, en aquest depart, molt desitjat i es congreguen a casa tots els amics de la nostra família per a practicar-lo. Si li pregunten si et recorda, respon, amantent, que "t'conixeria tot requit. Més en ra-cios ja han procurat que no oblidés les teus focions. "La única cosa que no se imagina, en la veu"... "valdria començar la veu del papà"... L'altre dia estigueren a vint i tres en Oragü, la seva senyera i fills i et recordes? És aquell amic de Manuel que venia per la botiga del carrer de Salmorón. Va quedar sorprès de la conversa del Joan. No's cansava de repetir "— Curai quina matina! com parla!..."

En la carta del 23 hi anaven mes sutiles d'ell. Espero amb dolib serporta a l'enventada carta, per a estar plenament tranquil i et prometo no cause altre neyeda en "bruides" d'aquesta mena inquietadora. Vau escriure també a l'artís i valdria supòner n'va rebre la carta.

La mare molt enyorada i esperant
vostres amb impaciència. La portada d'arribar
impurè, puig augmentaria el seu desig. Tant cert que
en rebre la del 23 me la contestarien tot desig i d'un
dia a l'altre tindré la resposta.

Parlen un dia Raimond que, pel que in diu
se creixent minut per tota la família. ara escriu
a corre-cuita, a cap calent i ronei per a "acabar el cap"
de la vostra portada, sense perdre ni una hora. Per això
deixo de parlar de coses que seran motiu d'una piosime.
Ara el que recentment sabriquer és si rebreu la meua jo
mantes vegades emmentada carta, perquè m'intranquiliteja
mà que n'haigés perdut.

Recordar a tots. De part de la mare un fort
abrau per a la Rosa i per tu. Jo no cal que ho digui.
Un veig abligat a tornar punt, per que es l'hora d'anar
a prendre el tren, cap a Bellaterra.

Se saben com un estimo el vostre
haver

Caldes